

19 60

NAŠA LUČ

2

N * A * Š * A * L * U * Č

Vez med Slovenci
po Zapadni Evropi

9. LETNIK

»«

List izide desetkrat v letu, vsak mesec razen
junija in avgusta.

»«

Za uredništvo odgovorja: dr. Janko Hornböck.
Založba: Družba sv. Mohorja. Tiska: Tiskar-
na Družbe sv. Mohorja. Vsi v Celovcu.

Naslov uredništva in uprave:

»NAŠA LUČ«, Viktringer Ring 26,
Celovec-Klagenfurt, Austria.

»«

List naročate pri poverjenikih ali naravnost
pri upravi. Če ga naročate pri upravi v Celov-
cu, stane na leto: 28 šil., 50 bfr, 6 ffr, 4 h. gld,
5 DM, 700 lir, 12 angl. šil, 1.50 dol.

»«

Printed in Austria.

Mož in pol

Neki angleški list je med bralkami raz-
pisal poizvedovanje, kakšen naj bi bil po-
poln zakonski mož. Med drugim je dobil
naslednje odgovore:

◇ Popoln mož mora stopiti v stanovanje
z enako spoštljivostjo in ljubeznijo, kot
vstopa v tuje stanovanje.

◇ V važnejših vprašanjih popoln mož
prepriča ženo o pravilnosti svojega stališča
na odločen, a pri tem povsem miren način.

◇ Popoln mož se mora vesti tako, da
ga žena spoštuje. Spoštovanje je najzanes-
ljivejša pot do ženskega srca.

◇ Popoln mož naj pripoveduje ženi vse
prijetne reči, ki jih je doživel izven doma,
zamolči pa malenkosti, ki so ga spravile v
slabo voljo.

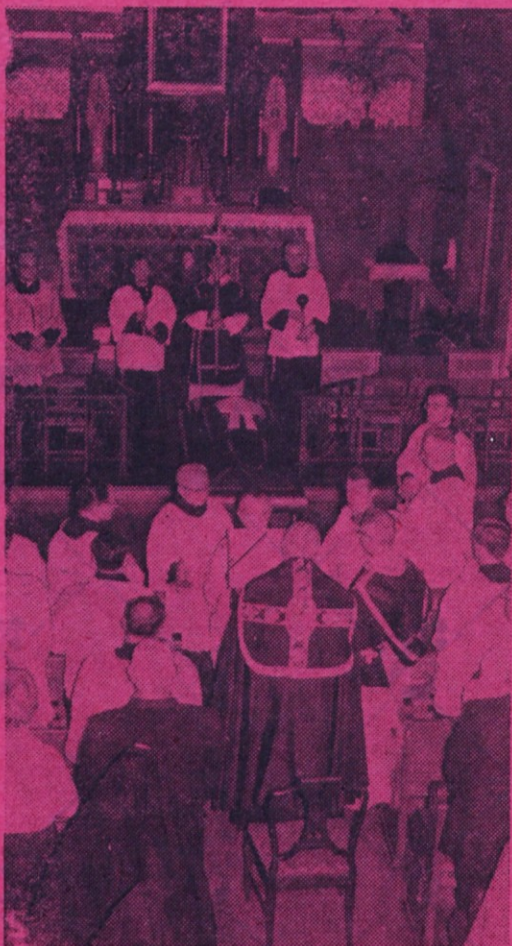
◇ Popoln mož deli skrbi z ženo. Poiz-
kusi naj napraviti iz nje svojo tolažnico in

pomočnico. Ženi zelo prija, če je možu lah-
ko tudi svetovalka.

◇ Popoln mož naj si ne teši lakote izven
doma, ampak naj se pojavi na vratih z ime-
nitnim tekom. In če mu kdaj kaj ne prija,
naj tega ne pokaže z jezo, ampak po mož-
nosti z nekaj humorja.

◇ Popoln mož naj v vsakem primeru
občuduje novo obleko svoje žene, tudi če
mu ne ugaja. Predvsem naj nikoli ne pre-
zre, če vidi na njej kaj novega. Navsezad-
nje nosi žena vse to zaradi njega.

◇ Dober mož pohvali ženo vsaj enkrat
na dan. To ga nič ne stane, žena pa je te-
ga zelo vesela.

Nadškof v Clevelandu opravlja pogrebne
molitve za pok. škofom dr. G. Rožmanom.

Od kod trpljenje?

Ko opazujemo življenje, nas zresni bridko spoznanje, da je ta svet v resnici »solzna dolina«.

Trpljenje trka na vsaka vrata, naseli se v vsakem ognjišču.

Siromašna vdova tu z otroki objokuje skrbnega moža, katerega je ubilo pri delu; tam je dobra mati brez upanja na ozdravljenje priklenjena na bolniško posteljo; mlada žena trpi zaradi nezvestobe svojega moža ali obratno; v tej družini pijača ruši srečo; v oni drugi pa se tako lepo razumejo, a oče že dolgo nevarno boleha na rudarski bolezni.

Sploh ni družine, kjer bi se trpljenje ne javljalo v tej ali oni obliki.

V širšem svetu opažamo isto.

Tu človek trpi zaradi suše; tam pa strašne povodnji uničujejo cela naselja ter terjajo številne človeške žrtve. Tako smo že navajeni na vsakdanje prometne nesreče v zraku, na morju in na suhem, da skoro ne mislimo več na njihove strašne posledice za tisočere družine. In z globokim obžalovanjem mislimo na potoke krvi in solza, ki jih povzročajo revolucije, vojne in tiranske vlade s satanskimi metodami mučenja in izkoriščanja nesrečnih ljudi.

Trpljenje, povsod trpljenje!

Vsiljuje se mučno vprašanje: »Od kod in čemu trpljenje?«

To je strašna uganka, ki jo bomo skušali vsaj deloma razvozljati v tej in prihodnji številki našega lista.

+

Od kod trpljenje?

Trpljenje je v nekem smislu že zakon narave.

Je torej svet slabo ustvarjen?

Tega ne mislimo reči. Svet je tako ogromen in skrivnosten, da nikdar ne bomo popolnoma doumeli njegovih posameznih dogajanj.

Pomagajmo si s primeri!

V naših očeh imajo ostre poteze oljnatih barv na platnu določen smisel. Vemo, da stojimo pred mojstrovino, ki predstavlja podobo gotove osebe.

A postavimo se na mesto celo z mikroskopom komaj zaznatnega mikroba, ki se je znašel na isti sliki. Kakšen vtis bi moglo imeti to neznatno bitje o svojem prostoru? Zdelo bi se mu, da stoji sredi ogromnih mnogobarvnih gorskih grebenov, katerih smisla nikakor ne more doumeti. To »gorovje« ni nič drugega kot poteze oljnate barve, gledane z njegovimi očmi. Mikrob je daleč preneznaten, da bi mogel doumeti smisel posameznih potez slike.

Taki smo mi pred vesoljstvom.

Vesoljstvo je za nas skrivnost.

FEBRUAR 1960

Pojdimo, vlovimo Pusta,
da nam dece ne pohrusta!

Jopič rdeč, zelene hlače,
v rokah raglje ropotače,
a na glavi dva roga —
hu, pa kakšen nos ima,
brke take kot ščetine!

Bojmo se ga, kadar zine,
bojmo se ga, kadar stopi
in nas z dolgo šibo lopi!

Če se kdo mu zakrohoče
ali če se kdo zajoče,
brž ga čez koleno zvije,
živo uro mu navije,
nič ne vpraša, nič ne reče.
Kdor ne uide, kdor ne uteče
tega ujame in pohrusta.

Le pustimo v miru Pusta!

France Bevk

Lansko slavje v Mariboru in na Ptujski gori

Mesto Maribor je že 100 let sedež lavantinske škofije. Ko je škofu Antonu Martinu Slomšku, velikemu služabniku božjemu, uspelo to doseči, je s tem storil za naš narod v verskem in narodnem pogledu nekaj zelo pomembnega. Tudi sedanja oblast je priznala zgodovinski pomen tega dejanja za slovenski narod in veličastnega cerkvenega slavja ob 100-letnici ni pustila ovirati.

Zvonjenje po župnijskih cerkvah širom mariborske škofije

Od kod trpljenje?

Zakon sveta je stalno spreminjanje, neprestan razvoj bitij. Ta čudovita pot navzgor pa skozi vse čase zahteva ogromno žrtev, neizmerno trpljenje.

Ležišča premoga ali petroleja pomenijo danes za narode veliko bogastvo. Toda ali mislimo na to, da se moramo za ta zaklad v podzemlju zahvaliti strahotnim naravnim katastrofam v daljni preteklosti?

Občudujemo veličasten red in smotrnost v vesoljstvu, a nas vznemirjajo nekateri pojavi, o katerih mislimo, da motijo splošno skladnost. Ali ni tu tako kot pri glasbi, kjer se umetnik včasih poslužuje nesoglasij, da potem soglasje pride še bolj do izraza? Mi ne znamo ceniti zdravja, dokler nismo okusili bolezn.

Morski viharji so potopili že marsikatero ladjo in uničili nešteto človeških življenj. Toda veter in plimanje, ki povzročata te nesreče, sta čudoviti zamisli modrega Stvarnika in nujno potrebna za čiščenje zraka in vode.

Zakon o električni sili vžiga strele in povzroča požare — toda kaj bi mi danes počeli brez ognja in elektrike?

Zakon o težnosti sproža plazove, ruši jezove in povzroča strašne poplave, a vendar si ne moremo zamisljati življenja brez te lastnosti snovi.

+

Čemu trpljenje?

Trpljenje ni samo zakon narave, ki nam je naložen ter ga ne moremo spremeniti, marveč v mnogočem celo POGOJ življenja.

Kaj bi namreč bilo z nami, ako bi nas želodec z bolečino ne opominjal k prehrani? Človek bi zanemarjal to opravilo in od slabosti umrl. Ali ste že razmišljali kdaj, kako je življenjsko važno, da nas trpljenje opozarja na nevarnost? Ako bi otrok ne imel občutka za bolečino, bi se igral z lepimi plameni, dokler ne bi zglenele njegove nežne ročice. Kdo bi si pravočasno zdravil zobe, ako bi ga neznosne bolečine ne opozorile, da nekaj ni v redu? Rakava bolezen je prav zato tako usodna, ker človeka »zaboli« šele tedaj, ko že ni več prave pomoči.

Organizem, ki ne pozna naporov, mučnega vežbanja in težkih borb, nima prave odpornosti in kmalu oslabi.

+

Smemo trditi še več. Smrt sama in trpljenje, ki vanjo vodi, sta za življenje nekaj bistvenega. Vsi razumemo, da više razvita bitja ne bi mogla živeti, ako ne bi odvzemala življenja nižjim bitjem.

je v soboto, 5. sept. 1959 naznanilo, da bo drugi dan v Mariboru in na slavni Ptujski gori proslava stoletnice. Zvečer se je zbralo nad 4000 vernikov v baziliki Matere Milosti, kjer je vsa slovesnost izzvenela ob govoru kanonika Franca Hrastelja v hvaležno ponavljanje vse množice znanih Slomškovih besedi: „*Sve-ta vera bodi nam luč!*“

Naslednji dan, 6. sept., so se zbrali v mariborski stolnici zastopniki dekanij in vsi ključarji župnijskih cerkva mariborske škofije. Iz škofijske palače so šli v sprevodu v stolnico poleg lavantinskega škofa dr. Maks. Držičnika še krški škof dr. Josip Srebrnič, ljubljanski msgr. Anton Vovk, goriško-koprski msgr. dr. Michael Toroš, pomožni zagrebški dr. Lah in še v sprevodu v cerkvenih dostojanstvenikov. Deček in deklica sta pozdravila naslednika Slomškovega, ki je nato pozdravil odlične goste in povabil ljudstvo, naj prosijo, da bi kmalu lahko častili Slomška kot svetnika na oltarju.

Veliko ljudi sploh ni moglo v prenapolnjeno stolnico, kjer se je začela slovesna maša. Lavantinski škof je v slavnostni pridigi ponovil besede Slomška pred 100 leti, ki je dejal ob vstopu v novo stolnico škofije:

„*Bodi mi pozdravljeno, ti ljubeznivo mesto, obdano z zelenimi vinskimi goricami, ki praznuješ danes praznik, ki ga tvoji očetje niso videli in ga tvoji otroci ne bodo več doživeli. Bodi pozdravljena, ti nova stolnica, ki si danes praznično odeta, lepša kakor si bila kdajkoli svojih tisoč let, kar stojiš. Gospod nebes in zemlje te je izbral in te povzdignil v svoj Sion, da boš v bodoče oko,*

uho in srce širni lavantinski škofiji.“

Ko je škof dr. Držičnik končal svojo pridigo z željo, naj služabnik božji Anton Martin Slomšek sprejme v svojo priprošnjo vse katoličane naše domovine in vse brate in sestre po rodu, ki so izven mejá naše domovine (izseljence), je zapel „Tebe Boga hvalimo“ in podelil poseben papeški blagoslov.

*

Ta slovesnost se je popoldne nadaljevala na *Ptujski gori*, kjer se je zbralo okoli 8000 ljudi. Tam je ob tej najlepši Marijini cerkvi v lavantinski škofiji govoril škof msgr. Vovk. Spominjal se je, kako je Slomšek rad romal in kako je ob takih romanjih prosil Boga in Marijo za naše ljudi. Prosil je za ohranitev vere v našem narodu. Naši predniki so zaklad sv. vere zvesto varovali. Zdaj pa — tako je klical Slomšek — *je vera v nevarnosti, saj v raznih krajih odpadajo od vere ljudje, ki so zašli v grešne navade; saj so dušni pastirji v skrbeh za svoje vernike, ki so stalno izpostavljeni raznim zmotam; saj se marsikateri družinski oče boji za svoje otroke, ki jih hudobneži bočejo zapeljati v greh in zmoti.*

Preroško je napovedal škof Slomšek, da marsikateri slovenski kraj čaka strašna bodočnost, ko bo njegova cerkev zaprta, da se ne bodo več delili sv. zakramenti in se ne bo opravljala daritev sv. maše — kar se je med zadnjo vojno v resnici zgodilo.

Tudi škof Vovk je pozival, naj svojim prošnjam dodamo še eno: „Da bi bil Slomšek po veličan s tem, da bi bil pred vesoljno Cerkvijo prištet med

Ne čudimo in ne pohujšujmo se tedaj zaradi trpljenja, ki nas spremlja na vsakem koraku, saj je trpljenje že zakon narave in nujnost življenja!

+

**Prodirajmo globlje v kraljestvo trpljenja!
Vesoljstvo vladajo naravni zakoni. Človek te zakone vedno bolje spoznava ter jih obrača v svoj prid. Ži-**

vimo v času presenetljivih odkritij v znanosti in silnih napredkov v tehniki.

A človek se more zmotiti in naravni zakoni se tedaj z vso doslednostjo obrnejo proti njemu. Tehnična napaka zaradi inženirjeve pomote v računih ali zaradi površne delavčeve izdelave pri graditvi železobetonskega mostu, lokomotive, aviona ali jezú more povzročiti nesrečo z usodnimi posledicami. Neprevidnost more zakriviti eksplozijo v rudniku ali v tovarni smodnika. Trenutna nepazljivost za volanom more težko prizadeti cele družine. Nezmernost v prehrani in pretiravanje pri delu moreta škoditi zdravju in voditi celo v smrt.

Od kod trpljenje?

Širno je v resnici kraljestvo trpljenja. Saj je vsa zemeljska obla še najbolj podobna mučeniškemu obrazu, katerega namakajo bridke solze.

Človek se često pohujšuje zaradi tega stanja in zvrča odgovornost na Boga samega.

Kako smešen je res človek!

Ali morda Bog zapoveduje in povzroča sovraštvo, sebičnost, lakomnost, krivičnost, okrutnost in poltenost?

Kdo je odgovoren za vojne, socialne in družinske tragedije?

ČLOVEK SAM!

Ali niso siromaštvo, družabni neredi in včasih tudi bolezni posledica naše lakomnosti, hudobije in pokvarjenosti?

Bog ni dolžan čudežno preprečevati pogubne sado ve naših grehov.

Človek je glavni, čeprav ne edini vzrok trpljenja.

V-ko.

blažene in med svetnike.“ Nato je nepopisno lepo ljudsko petje številne množice vernikov zadonelo iz globine srca. Vsem pa je ta proslava ponovno priklicala v spomin Slomškovo navodilo za življenje slovenskega človeka:

„Sveta vera bodi vam luč,
materin jezik pa ključ —
do zveličavne narodne omike!“

To geslo ponavljajmo ob zaključku tega praznovanja naših štajerskih rojakov tudi izseljenci, ki živimo razkropljeni po zapadni Evropi! Ne razne zmotne ideje, te niso nič! Ne bogastvo in denar, ta ni ključ. Sveta vera, živa vera — to je luč, naša mila slovenska govorica in naša narodna zavest — to je ključ na poti skozi življenje v tujini.

POMENEK Z MLADIMI:

Birmanji smo bili

S svetim krstom smo postali božji otroci. Posvečujoča milost nas je vsadila v božji vrt, v božje brazde, v nadnaravni svet. Je to velika skrivnost, velika čast, a tudi velika naloga.

Tudi po svetem krstu ostanemo na zemlji, podvrženi slabim posledicam izvirnega greha. Sveti krst nas ni fizično prenesel v neki drugi svet, pač pa nam je posređoval ta svet kot *podlago za novi svet* v Bogu, za večni svet v onostranstvu. Pogoj za to pa je, da ostanemo v milosti sv. krsta, da ostanemo povezani s Kristusom kot njegovi novorojenci. To pa pomeni, da hočemo vsakdanjost vzeti nase tako, kot je mišljena v božjih načrtih, da jo spravimo v sklad z božjimi zapovedmi. Tu pa nastajajo neprestano velike nevarnosti za božje seme, ki je vzkliko v naših dušah pri sv. krstu.

SEME POTREBUJE ROSE IN SONCA

To seme potrebuje poživljajoče rose, pomoč sončnih žarkov, pridnih rok, da se lahko razvija naprej v trdno mladiko, ki lahko klju-

buje nevarnostim slabega nagnjenja in slabega okolja. Ta poživljajoča rosa in pomoč svetlobnih in toplotnih sončnih žarkov za božje življenje v naši duši pa pomeni zakrament sv. birme. Sv. birma pomeni torej utrjevanje duše za krepostno krščansko življenje. Sv. Pavel pravi: „Kateri pa nas in vas potrjuje za Kristusa in nas je mazilil, je Bog, ki nam je tudi pečat vtisnil in dal v naša srca zastavo Duha“ (2 Kor 22). S tem misli gotovo na zakrament sv. birme.

Železo se preizkusi in utrdi v ognju. Kristjan se utrdi v zakramentu sv. birme, v tretji božji osebi, v Sv. Duhu.

Sveta birma utrjuje kristjana v treh ozirih, kar lahko spoznamo iz lastnosti ognja, čigar oblike se je poslužila tretja božja oseba na binkoštno nedeljo, ko se je Sv. Duh razodel apostolom, da jih utrdi za njihovo bodoče življenje. Ogenj nam nudi svetlobo, ogenj klení, ogenj ogreva. Prav tako učinkuje zakrament sv. birme v nadnaravnem smislu v teh treh ozirih.

RAZSVETLJUJE DUHA

Sv. birma osvetljuje našega duha, da laže in bolje spoznavamo verske resnice, lepoto in vzvišenost krščanskega življenja.

To dejstvo je prav za današnji čas posebne važnosti. Nevarnost, da izgubimo pravo krščansko sled, miselnost, krščanski čut, je velika. Materializem, cela vrsta herezij in sekt nam skuša izpodkopati verske resnice. Varovalnega okolja je vedno manj. Vsak posameznik je vedno bolj postavljen pred čisto osebno odločitev za ali proti krščanstvu.

Sv. birma nam osvetljuje verni razum, da laže prodira v krščanske resnice in spoznava njih lepoto.

UTRJUJE

Sv. birma utrjuje človeka v veri.

Vrata v mlačnost nevere so na stežaj odprta. Javno življenje bi rado verske kreposti porinilo med staro šaro in ji vzelo ves aktualni pomen. Tehnični napredek lahko povprečnemu kristjanu v verskem oziru več škoduje kot pomaga. Osebne težave lahko vzamejo človeku pogum. Sveta birma je najgotovейši pripomoček, da odpadajo naše slabosti v ognju Sv. Duha, kot rja zapusti železo v ognjeni peči.

NAS OGREVA

Sv. birma nas ogreva za krščansko življenje. Spoznana, pa ne živeta resnica nam ne pomaga nič. Lahko nam je prej v pogubo kot v pomoč. Kakor motor šele tedaj sprosti vse svoje moči, ko je dosegel gotovo višino toplote, tako tudi človek laže stremi za ideali vere, če je v svoji notranjosti gorak, topel za milosti Sv. Duha.

APOSTOLI

Apostoli so šele na binkoštno nedeljo, ko je nanje prišel Sv. Duh v podobi ognjenih jezikov, spoznali, kaj je pravzaprav njihova naloga. S tem jasnim spoznanjem so dobili tudi moč in navdušenje za božjo stvar. Prej negotovi, boječi, hladni so sedaj kar naenkrat kakor ognjeni plameni šli med množico po mestnih ulicah in z velikim pogumom in prepričevalnostjo oznanjali božje kraljestvo in veličino krščanskega prerojenja po zakramentalni milosti.

Če storiš kaj dobrega, se malokdaj izve; a stôri kaj slabega, takoj se bo izvedelo sto kilometrov daleč.

Sv. birma torej ne podeli šele božjega življenja v naši duši, (posvečujočo milost), saj jo v smrtnem grehu ne smemo prejeti, ampak *božje življenje nas utrdi, štiti, poveča*. Nam torej dá sredstva (dejanske milosti), da to življenje milosti v nas spoznamo in smo ga pripravljene kot največje bogastvo braniti ter razširjati z besedo, zgledom in molitvijo v svoje okolje. To je pravzaprav pomen skrivnostnega znamenja (pečata), ki ga nam podeli zakramentu sv. birme, da smo vojaki v Kristusovem kraljestvu.

Sv. birma ni nujno potrebna za zveličanje, kot je to sv. krst. Kristjan pa bi ravnal zelo nespametno, če bi prejem tega zakramenta iz mlačnosti zanemaril. Ravnal bi kot vojak, ki se sicer hoče boriti, noče pa vzeti s seboj primerne orožja.

Naloga slovenskih mater

»Slovenec sem, tako je mati d'jala, ko me je dete pestovala.«

Slovenci smo, ker smo slovenskih mater in očetov sinovi in hčere.

Slovenski narod je v splošnem zdrav, krepek in odporen, ker te lastnosti deduje rod za rod od svojih staršev.

Od nekaj je znano, da žena in mati v hiši tri ogle podpira, ker je večino svojega življenja doma in okrog otrok, medtem ko oče navadno izven doma skrbi za vsakdanji kruh cele družine.

Zato je za družine in za narod važno, da so matere zdrave.

V čem pa obstaja zdravje slovenskih mater?

V tem, da so telesno zdrave, delavne in odporne; da rodijo in vsestransko skrbijo za zdrav naraščaj; da so zares verne in zveste Bogu in Mariji ter to tudi učé otroke od prvih let starosti; da so zavedne Slovenke in z otroki tudi v tujini govorijo vedno slovensko ter jih vzgajajo v katoliškem in slovenskem duhu; da so dobre gospodinje in možem dobre žene.

Da je slovenski narod ostal slovenski kljub temu, da je bil maloštevilen in živel preko 1000 let pod Nemci, je v glavnem zasluga slovenskih vernih staršev, predysem kmečkih mater, ki se niso nikdar naučile

nemščine ter tako povzročile, da se je v njihovih družinah vedno govorilo slovensko.

Slovenski narod se mora poleg tega predvsem zahvaliti Mariji Pomagaj, da je še vedno živ in v veliki večini duševno in telesno zdrav. Mariji so bili Slovenci od nekdaj vdani in so jo izbrali za svojo Kraljico. Ona je vernim Slovincem vedno prihitela na pomoč v raznih stiskah, tako tudi v teku zadnje vojne in v letih po vojni.

Naši ljudje bivajo v raznih državah širom celega sveta. Žive med ljudstvi, ki govoré za nas tuj jezik. Večini je potrebno, da se tega jezika nauči zaradi službe in dela.

Ali naj zaradi tega prestanemo biti Slovenci in Slovenke?

Nikakor ne!

Nasprotno! Če je izven doma tuj jezik odločilen, zato pa doma in povsod, kjer se Slovenci srečujemo, govorimo vedno slovensko! Zlasti je potrebno, da matere doma vztrajno govorijo z vsemi člani družine samo slovensko; da naučijo otroke slovensko govoriti, moliti in peti, slovensko čitati in pisati; da vztrajajo na tem, da slovenski otroci med seboj doma in kjerkoli drugod govorijo samo slovensko.

Zdravnik Dr. Val. Meršol
v »Ameriški Domovini«.

Zimska idila v naših krajih.

Zunaj veter brije

*Zunaj veter brije,
plan in goro krije
črna noč.
Jadno dete kliče
iz grobov mrličje
na pomoč.*

*Mati mu umrla
oča v grob zaprla
bela smrt.
Samo je ostalo,
tužno pribežalo
v božji vrt.*

*„Zlata mama moja,
glej, sirota tvoja
tu stoji;
nima kaj obleči,
nima kam se uleči,
glad preti.*

*Vzemi mene k sebi,
dobro je pri tebi,
mamica!
Nimam druge mame,
da bi ona name
gledala.“*

*Dete se sklonilo,
leglo na gomilo
k mamici.
Zarja rumenila,
ni ga prebudila
v posteljci.*

Konservirano življenje

Nedvomno so redki ljudje, ki niso v mladih letih z navdušenjem segali po knjigah pisatelja Julesa Verna. Ta veliki mož je z daljnovidnostjo, kateri ne najdemo zlepa primere v zgodovini, že pred več leti napovedal razvoj tehnike v bodočnosti. Tako je napovedal v svojih knjigah prihod železne kače, to je vlaka, nastanek podmornic, letal itd... Vsled tega so ga njegovi sodobniki v večini uvrstili med umobolne, kajti maloštevilni so bili, ki so verovali njegovim napovedim.

Ker smo pa vsi več ali manj podvrženi pozabljivosti, je ta veliki mož kljub svoji bujni fantaziji le pozabil na nekaj, kar je tesno povezano z razvojem tehnike in vse-splošnega napredka, pozabil je na — konzerve. Mogoče majete z glavo, češ da to le ni tako važno. No le počasi, dokazal vam bom iz lastnih izkušenj prav nasprotno.

Stara ženska navada je tarnanje nad skrbmi in obilico dela v gospodinjstvu. Ker je bila moja prejšnja gospodinja preveč podvržena tej napaki, sem se preselil samo zato, da bi jo vsaj iz te strani rabremenil, kajti bati se je bilo, da bodo njeni živci nekoga dne klonili, za kar ne bi rad nosil odgovornosti. Najel sem si prijetno sobico in v hipu postal kuharica, sobarica, perica šivilja in kar je s temi poklici v tesni zvezi.

Ker mi francoščina dela še nekaj težav, sem ob prvem nakupu stopil v trgovino ter začel naštevati svoje želje na ta način, da sem kar s prstom kazal na različne predmete, kar je brhko prodajalko takoj spravilo v dobro voljo, mene pa v zadrego. Ko sem po neštetihih mukah le povedal roko in je prodajalka uvidela, da bo mojega nakupovanja konec, me je vljudno opozorila, da imajo naprodaj tudi — konzerve in mi v trenutku nanesa kar celo grmado najrazličnejših škatel na ogled. Ker se nežnemu spolu nerad zamerim, sem si odbral ducat konzerv, plačal in odšel.

Na stanovanju sem si najprej to kramo temeljito ogledal, nato pa poskušal iz napisov in slike ugotoviti njihovo vsebino, kar se mi je pa redkokdaj posrečilo. Tako sem na primer odprl eno, za katero sem bil

stoodstotno prepričan, da bo njena vsebina prava slaščica. Slika na zunanji strani je predstavljala mlado ljubko dekle. Ker pa nisem še nikoli imel sreče pri ženskah, zato sem tudi sedaj našel v škatli le — kislo zelje. Pri hrani nisem izbirčen, zato sem se tudi sedaj vdal v usodo in grenko razočaran nad ženskami in kislim zeljem vsebino škatle použil.

Naslednjega dne sem imel nekoliko več sreče: našel sem fižol, grah, testenine itd. Popolnoma jasno je, da sem takoj trdno sklenil, da se bom v bodoče še bolj dosledno izogibal žensk, posebno pa njihovih slik na konzervah, ki prinašajo le kislo zelje.

Z ostalimi konzervami sem bil kar zadovoljen in sem jih dobesedno vzljubil s pravo ljubeznijo, zato sem se že naslednjega dne vrnil z velikim kovčkom v omenjeno trgovino, ga do vrha napolnil s konzervami in ves srečen odnesel na stanovanje, kjer sedaj preživljam vse proste ure med svojimi škatlami. Skladam jih, prekladam, prenašam in prebiram ter v duhu pojem hvalnice njihovim iznajditeljem. Skratka, vzljubil sem jih, ker mi nadomeščajo — gospodinjstvo.

Ker mi je preteklost glede političnega udejstvovanja pustila bridke izkušnje, je popolnoma razumljivo, da se danes politike bojim, obenem se tudi izogibljem vsega, kar bi imelo kakršnokoli zvezo s tem pojmom. Do sedaj sem član le društva »Zakrknjenih samcev«, pa še iz tega bi takoj izstopil, če bi prišla prilika za to...

So pa ljudje, ki se bavijo več s tujimi problemi kot s svojimi, zato vsaj 12 ur dnevno stikajo glave skupaj in obrekujejo sicer poštene ljudi. Pred kratkim sem prišel pri teh naivnejših tudi jaz na vrsto. Na vsa usta so začeli razširjati vest, da sem član društva »Slamnatih vdovcev«, ki je menda politično zelo aktivno društvo. Moja sveta dolžnost je, da na tem mestu to vest zanikam kot popolnoma izmišljeno, hkrati pa opozarjam prizadete, naj z obrekovanjem prenehajo, ker bom v nasprotnem slučaju tožil zaradi razžaljenja časti.

Ker se, kot sem že prej omenil, izogibljem politike, sem ob imenu ‚konzerve‘ v prvem trenutku kar ostrmel. Bal sem se namreč, da ne bi ta povsem novi izum imel kaj skupnega s konservativno stranko in posredno mogoče tudi z atomskim orožjem. Zato sem brž segel po »Slovenskem pravopisu« in srce se mi je pomirilo, ko sem bral, da ta beseda izvira iz korena latinskega glagola »*conservare*« (=ohraniti), to se pravi, da so konzerve namenjene samcem, da bi laže čim dalje ohranili samski stan. Takoj nato sem pričel pridno segati po vsemogočih škatlah in včasih se mi posreči, da zvarim tako svojevrstno hrano, da bi ji tudi najslavnejši kuharji v Parizu ne znali dati imena. Če me bo sreča še nadalje spremljala, bom v kratkem izdal posebno »Kuharsko knjigo za samce«, za kar mi bodo moji stanovski tovariši širom sveta nedvomno hvaležni.

Vendar pa moram sotrpine na nekaj opozoriti! Splošno znano je, da ima vsaka dobra stvar, poleg svetlih, tudi senčne strani. Tako je tudi s konzervami. Vse to sem poskusil na lastni koži, zato nikahih dvomov o mojih navedbah in ugotovitvah! Od časa do časa se mi pripeti, da moram, rad ali nerad, stopati po taktu »Radeckega marša«. »Radecki-marš« je strokovno znanstveni pojem za splošno znano reakcijo, s kate-

ro gospod želodec izraža nezadovoljstvo nad hrano. Ob takih prilikah moram z brzino olimpijskih tekmovalcev startati na za to določeno mesto. Skratka, takrat je zaradi prepotrebne higijene in ugleda dragocena vsaka sekunda, da o minutah sploh ne govorim. Vendar naj vas zopet pomirim z drugo vestjo, to je, da svetovno-znani strokovnjaki ravnokar proučujejo ta pereči problem in upati je, da bodo v najkrajšem času znašli zadovoljivo rešitev.

Ker tehnika vedno napreduje, sem nekega dne bral v časopisu, da se je nekemu svetovnoznanemu strokovnjaku posrečilo konservirati tudi stvari, o katerih mi samci, kljub konzervam, le preradi sanjamo. Posrečilo se mu je namreč konservirati ljubezen, srečo in celo pamet. No za prvi dve vrsti konzerv, rešeni vsi problemi samskega stanu. Ob tej misli moram nehoté vzkliniti: »Živio, konservirani strokovnjaki!« »Živio, konservirana industrija.«

Dragi samci, torej: Naj živijo konzerve!
O s o j n i k - Moselle

Iz domačih krajev

Papež Janez XXIII. je v decembru imenoval msgr. *Antona Vovka*, dosedanjega pomožnega škofa v Ljubljani, za pravega ljubljanskega škofa kot naslednika umrlega škofa dr. Gregorija Rožmana. Novi škof je obvestil vernike o tem s posebno poslanico in pozval rojake, da se strnejo okoli svojih duhovnikov in okoli svojega nadpastirja. Slovesno ustoličenje je bilo lani 20. decembra. Za to priliko so verni ljubljanci okrasili stolnico s 600 darovanimi nageljni. — Tega imenovanja se radujemo tudi slovenski izseljenci po Zapadni Evropi in drugod in kličemo novemu vladiku: Na mnoga leta!

85 let je doživel pisatelj Franc Ksaver

Meško v Selih p. Slovenjem Gradcu. - Zaradi deževnega vremena je prišlo tudi v Sloveniji do precejšnje škode. Velik zemeljski plaz se je posul v strugo Idrijce v Idriji. Drugod je bilo več cest poplavljenih z vodo.

Najboljša športnika Jugoslavije v letu 1959 sta bila dva Slovenca. Prvi je slovenski atlet Stanko Lorger, ki je na najboljši poti, da prehití doslej najboljšega športnika Mihaliča. Ta je bil trikrat prvak, Lorger je sedaj prvak že drugič. Ima 29 let in stopa v novo leto svetovne olimpijade kot preizkušen zastopnik vse Jugoslavije. Druga prvakinja je Draga Stamejčičeva, ki ima tri rekorde: tek na 80 metrov z ovirami, v skoku v daljavo in v peteroboju. Letos se je vrnila v balkanskih iger v Bukarešti z dvema zlatima kolajnama, ki ju je dosegla

Kaj je novega med nami?

Božič smo praznovali kot vsako leto bolj po družinah. Skupne maše smo imeli v samostanski kapeli Rochdale, pri Jakšetovih v Burnleyu ter v cerkvi v Haslingdenu, kjer je petje tako božičnih pesmi kot litanij spet posnel radio BBC za prenos pod naslovom »Božič slovenskih izseljencev na Angleškem«; poleg petja v cerkvi sta posebej peli še Grkmanovi dve, bil je tudi razgovor z župnikom o božičnih navadah, ki so jih izseljenci ohranili, ter razgovor z g. Jerinom v Manchestru, ki je prav pred prazniki odprl novo trgovino.

KRSTI: Pri Sv. Jožefu, Leigh, so krstili 18. oktobra Marijo Rozarijo Braček. — Pri Sv. Petru, Bargoed, S. Wales, pa 29. novembra Marijo Ivanko Perša. — Čestitamo!

Poroka: V cerkvi Kristusa Kralja v Burnleyu sta se 12. decembra poročila Anica Jakše in Edmund Waller. — Mnogo srečel!

Birma: V katedrali Leeds so prejeli zakrament sv. birmě 20. decembra Severynovi trije: Tereza, Franc in Danijel.

isti dan. Je po poklicu študentka, stara 22 let. Njena želja je: letos uspeti kot atletinja na olimpijadi v Rimu.

V Kobariškem kotu so zgradili več novih mostov: čez Belo pri Sedlu, čez Sočo pri Trnovem. Pri Logjeh so obnovili Napoleonov most, v Podbeli pa so naredili viseči most.

To leto bodo peljali na tekmovanje na športno olimpijado v Rim tudi dva lipičanca, predstavnika ene najlepših konjskih pasem, ki jih gojijo v Lipici pri Sežani. — V Podgorju v Prekmurju so se odločili preurediti združni dom v osnovno šolo.

Zadnje čase je milica zaprla veliko ljudi. V zapor je romal tudi župnik iz Gorij pri Bledu.

Ob koncu leta 1959 je štela Jugoslavija

Blagoslov »supermarketa«: Na Štefanovo je bila blagoslovljena trgovina g. D. Jerine v Manchestru; g. Jerina je kupil dve trgovini ter vse prostore preuredil v špeci-risjsko trgovino, kjer lahko kupite vse. Tako ima ta trgovina naslov »supermarketa«. Ohranil pa je tudi še prejšnjo trgovino v bližini, kjer je začel s prodajo pred 5 leti.

LONDON. — V Londonu se bomo spet zbrali na drugo nedeljo v februarju, t. j. 14. februarja. V kapeli bo ob 5. popoldan sv. maša z blagoslovom, potem pa v domu družabni večer. Za post in Veliko noč bo posebna priloga »Naši luči«.

Šole ne bodo zaprli, tako so sklenili na Škotskem, kjer sta Hrašovčeva dva sama ostala na vsej šoli. Ker imata vse sama zase, bosta lahko še bolj napredovala, saj je tudi učiteljica zelo zadovoljna z njima.

LIEGE-LIMBURG

Drugo nedeljo v decembru nas je v *Waterscheju* obiskal sv. Miklavž. Društvo »Slavček« je ta družinski večer lepo pripravilo. Blatnikova Anita, Cesarjevi Rozi in

18,530.000 prebivalcev. Letni prirastek je bil za 13,8 odstotkov.

Božični dan je moral biti na zunaj nava-den delavnik tudi letos. Zato pa je bilo veliko ljudstva pri polnočnicah. Ker je za Novo leto več dni prosto, je šlo tedaj mnogo ljudi na obiske k sorodnikom. Na Silvestrovo je zabeležila ljubljanska železniška postaja promet okrog 95.000 ljudi. Avtobusi so iz Ljubljane odpeljali in pripeljali okrog 30.000 ljudi, kar je rekordno število. Tako mislijo, da je iz Ljubljane odpotovalo okrog 75.000 ljudi na štajersko, Primorsko in Gorenjsko.

Pred dvajsetimi leti je bilo mesto Trst drugo italijansko pristanišče. Danes je šele na osmem mestu. Tako ga italijanska država zapostavlja. Na Reki je večji promet sedaj kot v Trstu.

Edit ter Novakov Martinek so se prav lepo naučili igrice in nekaj deklamacij. Obdarovani so bili otroci. Lepo darilo društva družinam je bila izredno bogata tombola, pri kateri so bili dobitki 3 do 4-krat toliko vredni, kot je mogel znesti izkupiček za srečke. Prepričani smo, da bodo družine znale ceniti lepo potezo društva.

V *Eisden*u smo v organizaciji Društva sv. Barbare miklavževali naslednjo nedeljo. Tu ne moremo posebej omenjati nastopajoče mladine, ker so sodelovali prav vsi otroci z deklamacijami in narodnimi pesmimi. Z veseljem smo jih poslušali. Hvala g. Štefanu Rogelj za trud! Sv. Miklavž je tudi tu obdaril mladino. Moški zbor je pod vodstvom g. Viliija Rogelj ubrano zapel vrsto narodnih pesmi. Večer smo zaključili s skupnim poklonom pred jaslicami, kjer je mešani zbor doživeto zapel več božičnih pesmi.

Isto nedeljo zvečer smo imeli tudi *spominsko svečanost* za pokojnim škofom *dr. Gregorijem Rožmanom*. Moški zbor je zapel nekaj žalostink, krajevni izselj. duhovnik pa je v nagovoru opozoril na nekaj najbolj značilnih potez iz življenja velikega pokojnika. Naslednje jutro je bila v *Eisden*u slovesna služba božja za pokoj duše pokojnega nadpastirja.

Božič smo skupno proslavili s službo božjo ob lepem petju v *Seraingu*, *Waterscheju* in *Eisden*u.

Gdč. *Ida Komac* iz *Cheratte-a* je v preteklem letu z odličnim uspehom dovršila učiteljišče. Kot najboljša učenka je dobila nagrado za 5-dnevni obisk *Pariza*. Sedaj si kot učiteljica v *Liège-u* že služi svoj kruh. Čestitamo gdč. *Idi* in njenim skrbnim staršem!

G. *Alojz Zornik* iz *Cheratte-a* je sklenil *zakonsko zvezo* z gdč. *Nadjo Suler*. Toplo čestitamo! Ženinov oče g. *Alojz* je že več let v okrevališču v *Borgoumont*, kateremu pošiljamo posebne pozdrave.

Že v novembru so v družini g. *Stanka Kravanja* v *Waterscheju* dobili hčerko *Ano-Marijo*. Čestitamo!

Naši bolniki: G. *Karel Tisnikar* iz *Mechelena* je moral na operacijo slepiča prav takrat, ko se je pripravljaj za odrski nastop pri igri »*Razvalina življenja*«. G. *Martin*

Mežnar in njegov bratranec g. *Peter* sta bila teže poškodovana v rudniku v *Zwartbergu*. G. *Marolt* iz *Eisden dorp* je bil nekaj časa v zdravniški oskrbi v bolnici. G. *Ružici Glavač* iz *Herstala* je zdravnik predpisal za nekaj tednov popolen počitek. V oskrbi klinike v *Waterscheju* je bila ga. *Koželj*.

Te in vse, za katere še nismo slišali, iskreno pozdravljamo!

Prve tedne v letu obnavljamo povezanost naše skupnosti. Iz preteklosti se moramo učiti za bodočnost. Ponavljamo: Naša skupnost potrebuje *delavecev*. Takih, ki znajo delati, ne samo govoriti! Lep zgled požrtvovalnosti nam nudijo rojaki, ki so pripravljali dvorano za našo zadnjo prireditvev v *Waterscheju*. G. *Jože Cesar* je delal skozi 3 tedne dopoldne in popoldne; g. *Anton Stopinšek* enako 2 tedna; g. *Stane Novak* pa 2 tedna popoldne. Vse to brez vsakega plačila. Vsem toplo priznanje in iskrena zahvala!

CHARLEROI-MONS

Pri *božični službi božji* v *Charleroi* je naš pevski zbor pod novim vodstvom g. *Tonija Mlinariča* prav lepo pel naše božične pesmi. Kar pogumno naprej!

V *Marchienne-au-Pont* so bili v *bolnici* rojaki *Ivan Matko* iz *Monceau*, *Avgustin Medveš* in *Alojz Černoja* iz *Marchienne*. V kliniki v *Charleroi* se zaradi *rudarske* bolezni zdravi že precej tednov *Anton Povhe*, naš rojak iz *Marcinelle*.

PAS-DE-CALAIS

December je mesec naših najlepših tradicionalnih praznikov, zlasti za našo mladino. Sv. *Miklavž* je obiskal kolonije. V *Lièvinu* je šel od hiše do hiše. V *Bruay* je prišel 13. dec. in bogato obdaroval naše malčke. V *Méricourt-Mines* pa je bil 20. dec. njegov prihod združen z *božičnico* pod okriljem Društva sv. Barbare. Otroci iz *Slovenskega tečaja* so zaigrali »*Rdečo kapico*« in res lepo predstavili žive jaslice. Pevski cerkveni zbor je vse slike spremljal z vedno občutenimi božičnimi pesmimi. Gospa

„Hajli, hajlo! Zdaj volka več ne bo...“ — Z igre „Rdeča kapica“ v Méricourt-Sallaumines (P-de-C), Francija, 20. dec. 1959.

Slivšek Neža in Jagodzinski sta s svojo šaljivo pesmijo vso dvorano spravili v dobro voljo. Prihod sv. Miklavža je bil nadvse slovesen. Letos je bil izredno radodaren. Bogat srečolov z 200 dobitki je zaključil res lep večer.

Božični prazniki so vsem prinesli veliko duhovnega veselja. Zopet smo obhajali polnočnico v Lièvinu in v Méricourtu. V tej noči smo molili zlasti za mir.

Poroke: Jean Claude Raflik s Kazimirom Čič, Franc Tacar z Alojzijo Kotnik, Valerien Eysop z Vido Florjanc. — Novoporočencem čestitamo in jim želimo božji blagoslov.

BAUVIN—NORD. — Po dolgi, muke polni rudarski boleznih (silikozi) je umrl *Stanko Bučar*, star 40 let. Zapušča ženo in tri otroke, med katerimi je najmlajši star 4 leta in pol. Pokopan je bil 7. januarja 1960 na pokopališču Bauvin-Nord, kjer počiva že nekaj naših rojakov.

Naj mu sveti večna luč! Ostalim naše sožalje.

LENS. — V istem času je nenadoma umrl *Viktor Sajevec*, rudar v pokoju. Tako se je žalostno začelo novo leto. Res ne vemo ne ure ne dneva. Bodimo vedno pripravljeni!

LIEVIN-LENS-FOSSE 11. — Dne 12. 1. 1960 je umrl naš rojak *Ferdinand Pajev*, rudar v pok., v 73. letu starosti. Po

dolgi in težki boleznih je Bog rešil svojega zvestega služabnika. Vzel ga je k sebi, kar si je tudi sam želel. Bil nam je zgled lepega krščanskega življenja. V zaupanju mu kličemo: Gospod mu daj večni mir in pokoj! Njegovi družini naše sožalje!

Mšgr. Valentinu Zupančiču za god

*Bliža dan godu se Vašega:
iz srca želimo Vam najboljšega;
daj Bog Vam zdravja v meri polni,
milosti in sreče v tej dolini solzni!
Patron naj spremlja Valentin Vas svet,
let mnogo še med nami doživet'.
To čestitamo Vam kot dokaz spomina
vsi Slovenci verni iz Sallaumina.*

Filipič Marija, Sallaumines.

PARIZ

Služba božja za Slovence je vsako nedeljo ob petih popoldne v kapeli Montcheuil, 35 rue de Sèvres, Paris 6, métro: Sevres-Baylone.

Letošnje jaslice so vsem, velikim in malim, res v veliko veselje. Vsem, ki so se s svojim delom žrtvovali, ter vsem, ki so denarno prispevali k stroškom (zbirka na Miklavževo nedeljo ter darovi), prisrčna zahvala.

Naše pevce poslušamo vsako nedeljo, ko

s svojim petjem lepšajo našo službo božjo. Na sveti večer in na božični dan so jih lahko slišali tudi v domovini, ko so zapeli par božičnih pesmi v slovenski oddaji pariškega radia.

Poroke: 12. dec. so pred oltarjem sklenili svoje življenjske poti: Alojzij ISKRA iz Lisca pri Jelšanah in Laura BUTINAR iz Pregarj ter Ivan REBEC iz Radohove vasi pri Št. Petru na Krasu, ki si je za življenjsko družico izbral Alžačanko Matildo MATHERN. — 2. jan. t. l. pa sta se poročila Mirko PAVIČ iz Splita v Dalmaciji in Marija PLEJ iz CRENSOVCEV v Prekmurju. — Vsem želimo obilo sreče!

LISIEUX. — V nedeljo, 3. jan., smo se kar v lepem številu zbrali pri slovenski službi božji, ki sta jo opravila čč. gg.

SLOVENSKI AVTOMOBILISTI!

Ko kupujete ali prodajate avto, ko hočete zamenjati gume, ko je vaš avto treba umiti ali namazati, ko žejen zahteva bencinske pijače, se obrnite na

ESSO SERVICE

11 Avenue de la Republique, Jarny, Meurthe-et-Moselle,

kjer Vam vsak dan postreže

FLORIJAN MOČILNIKAR

Čretnik in Flis iz Pariza, potem smo pa vsi prisostvovali krstu treh otrok iz družine Garcia (oče je španec, mati katoličanka iz Beograda).

Čez par mesecev se bomo zopet zbrali, o čemer boste pravočasno obveščeni v »Naši luči«.

MARSEILLE. — Družina Štefana in Jolande UDOVIČ nam sporoča, da jo je lani 20. nov. razveselil sinko, ki je pri krstu 6. decembra dobil ime Vladimir.

OB LUKSEMBURGU

Adventnega in božičnega navdušenja med nami tudi letos ni manjkalo. To se je pokazalo zlasti pri petju adventnih in božičnih pesmi.

Žalibog smo mogli imeti *polnočnico* samo v Aumetzu, kjer se nas je zbralo precej in kjer so se pri ljudskem petju slišali tu-

di lepi moški glasovi. Res, kako je lepo, če vsa cerkev med sv. mašo navdušeno prepeva zlasti še na božični praznik božične pesmi.

*

Narodi v Evropi in drugod po svetu nas spoznavajo vedno bolj, za kar ima nemajhno zalugo vprav naša *slovenska pesem*. Bodimo z veselim srcem zvesti in skrbni zastopniki slovenske pesmi povsod in ob vsaki priliki! Radi slavimo z njo Boga pri službi božji in tudi sicer! Naj bo naša pesem še naprej kakor zastava slovenskega imena; z njo bomo dajali Bogu čast in sebi zveličanje!

Kar nas je v Aumetzu, občutno pogrešamo *pevske zbor*, kot smo ga imeli včasih pred vojno, ki je tako lepo ubrano prepeval v cerkvi pri službi božji, da so prisluhnili celo domačini in ni jih bilo malo, ki so prav zaradi petja prišli k naši slovenski službi božji.

Danes seveda s takšnim zborom ne moremo računati. Radi pa bi, da bi se iz teh, kar nas je še ostalo tu in če še kak novi pride, ustvaril prijazen majhen zborček. Ni organista in dirigenta? Morda bi se ob teh dveh pevske moči še dobile? Ali res ni nobenega med nami? Morda pa se noče pokazati ali opogumiti? Z veseljem in navdušenjem smo zato pozdravili vest, da pride prihodnje poletje med nas g. *Biščak*, pred vojno omeški organist in voditelj pevskega zbora. — Upamo, da bomo po njegovih vzpodbudi prišli do večjega števila pevcev, do organista, do dirigenta in do zbora.

Mnogi iz Aumetza, če ne vsi, pogrešamo tudi *igre, ljudske igre*, kot so bile včasih pred vojno, ko smo imeli v svoji sredi č. g. Antona Švelca. Toda on je odšel domov in igralci, ki so včasih nastopali, že umirajo. Toda ali se res ne bi dalo ničesar narediti? Za kinodvora, ki je na rudniku, nas je res premalo, a v kratkem bo izgotovljena župnijska dvorana, ki je včasih služila za službo božjo. G. dekan bi jo rade volje dal za takšne in podobne namene. Pljuniti bo treba v roke in bo šlo.

*

Zvedeli smo, da je v Center Régional de Radiothérapie (Nancy) umrl meseca novembra menda za rakom *Alojzij Slivšek*, v Tucquegnieux (Centre) pa 26. dec. 71-letna gospa *Anžlovar*. Bila je v bolniški postelji več kot 5 let. Zadnje mesece skoraj ni mogla govoriti. Hvala Bogu, da je imela hčer-

ko poročeno na domu, ki je pridno skrbela zanjo. — Doma je bila iz Češnjic na Štajerskem.

Sorodnikom obeh umrlih izrekamo iskreno sožalje.

OB NEMŠKI MEJI

Iz naše pisarne:

Preden se je leto 1959 poslovilo od nas, sta nas zapustila še dva naša rojaka: 14. 12. je po težki bolezni umrl v Jeanne d'Arc-u upokojeni rudar *Martin Krevl*, roj. 14. 7. 1886 v vasi Veliki Kamen. Večkrat previden s svetimi zakramenti je bil cerkveno pokopan 17. 12. v isti koloniji. — 30. 12. je odšel za njim vdovec *Franc Lepenik* iz Cuvelette, Merlebach, katerega je zadela kap. Cerkveno pokopan 2. januarja 1960 na novem pokopališču v Merlebachu. — 4. 1. — prvi v tem letu izmed naših rojakov v tej okolici — se je poslovil od sveta naš rojak *Martin Švajger* iz kolonije Belle Roche, cerkveno pokopan 7. 1. — Vsem trem želimo, da bi jim bil božji Zveličar milostljiv, sorodnikom pa izražamo krščansko sožalje!

KRST: Očeta Adolfa Kimovec in mater Marijo, roj. Vodenik, je pa razveselil mali Janez-Jakob, ki je bil krščen na dan Novega leta v Merlebachu. Naj ga božje Dete spremlja v njegovem življenju!

Božični in novoletni prazniki so mirno potekli. Zelo smo hvaležni našemu dragemu g. Dejaku, slov. duhovniku iz Aumetza, ki je pomagal pred prazniki v Creutzwaldu, Jeanne d'Arc in Habsterdicku, tako da je imel vsak priliko opraviti sveto spoved ter se udeležiti svete maše v omenjenih kolonijah. Komaj je naš g. Anton odšel v Aumetz, je že pomagal tu in v okolici g. župnik Adolf Volasko, ki je prihitel iz domovine k svojim sorodnikom. S svojo ljubeznivostjo je privabil mnoge k sv. spovedi, s svojimi lepimi govori pa je navdušil mnoge naše verne rojake.

Obema duhovnikoma želimo še enkrat srečno novo leto ter še to, da bi kmalu prišla zopet v našo sredo!

Letošnjo *polnočnico* smo posebno lepo praznovali: do zdaj smo prišli na vrsto za to sveto mašo šele ob 1.45 uri po polnoči, letos pa smo se zbrali že ob 10. uri ponoči,

pritrkavanje slovenskih zvonov (na plošči) nas je še bolj povezalo z lepimi spomini na krasno praznovanje božične noči v naši domovini. Zelo veliko rojakov je prejelo sveto obhajilo, zbor »Slomšek« pa je z našimi lepimi božičnimi pesmimi napolnil naša srca s prisrčnim notranjim veseljem.

Na *svetega Štefana* smo pohiteli v kolonijo Creutzwald. Niti strašen vihar niti ploha za ploho niso mogli zadržati naših pridnih pevcev in pevk ter naših rojakov doma. Tudi tu smo ob 9. uri prav lepo praznovali sv. Štefana. Vse je bilo prav lepo o praznikih; pogrešali smo samo še našega g. dirigenta Emila Šinkovec, ki je pri vojakih in kateremu želimo iz vsega srca, da bi se kmalu srečno vrnil med nas!

*

KRATEK PREGLED DELOVANJA NAŠE MISIJE V LETU 1959:

Dopisov: došlo 1850, odposlanih 1721 — skupno 3571.

Umrli: 21 moških, 3 žene: 24. Razen enega vsi cerkveno pokopani.

Rojenih in krščenih 43 otrok.

Poročenih v cerkvi 35, samo civilno 5. Te slednje prosimo, da uredé svoje zakone čimprej in da se zavedajo dostojanstva, ki ga je Bog dal človeku! Vse drugo govorjenje o srečnih zakonih so lepe fraze — brez pravega temelja! Trije že dalj časa poročeni so uredili svoj zakon tudi pred Bogom.

Služba božja (sv. maša): v Merlebachu vsako nedeljo in zapovedan praznik ob 10. uri. Izreden uspeh je imela slovenska sv. maša 25. 1. 1959 v župni cerkvi v Freyming, katero je prenašal radio Sarrebrücken. Tudi ob navadnih nedeljah je bila udeležba vedno večja — razni domačini se kar stalno udeležujejo naše službe božje, da slišijo lepo slovensko petje.

Sv. maša po naših kolonijah:

Habsterdick (Marijina božja pot — Marija iz Brezij): med letom 27 slov. sv. maš s pridigo; 1. maja je bilo vsakoletno *naše romanje k Mariji*. 9 slovenskih duhovnikov je bilo zbranih okrog prevzv. škofa Ruppja iz Pariza, 5 avtobusov in 16 malih avtomobilov je pripeljalo naše rojake od blizu in daleč k Mariji, kjer so z drugimi stotimi prosili Marijo iz Brezij za pomoč ter se ji zahvalili za Njeno mogočno varstvo. 7 slovenskih duhovnikov je ta

dan maševalo v Marijini kapeli. Pri tej slovesnosti je pel cerkveni zbor „Slomšek“ slovesno sv. mašo, vse drugo petje pa je bilo ljudsko petje. Med letom, kar smo omenili že v zadnji številki „Naše luči“, prav lepo pojejo naše pevke, katerim pridno pomagajo tudi možje.

Cité Jeanne d'Arc: Sveta maša s pridigo vsak zadnji in prvi torek v mesecu, poleg tega še pred velikimi prazniki. V letu 1959 je bilo zaradi moje bolezni 21 slovenskih sv. maš s pridigo. Tudi tu je petje prav lepo; voditeljci petja g. Priboškovi pa želimo, da bi kmalu ozdravela in prišla zopet k nam.

Cité Neuland-Creutzwald: 28. sv. maš in 2 v koloniji Maroco. Naši rojaki so tu še posebno raztreseni in mnogi precej oddaljeni od cerkve, vendar so pohiteli naši možje in žene prav radi k slovenski službi božji. — Na velikonočni ponedeljek in na praznik sv. Štefana prihiti vedno naš cerkveni zbor v to kapelo, kar privabi poleg rojakov tudi razne naše prijatelje drugih narodov k sv. maši.

Prepričan sem, da bodo naši verniki *tudi v tem letu radi pribajali* kakor v Merlebachu tako tudi v kolonijah k slovenski službi božji. Zelo smo veseli, da vidimo v naši sredi tudi naše brate Hrvate in Srbe. Dobrodošli tudi naprej!

Uradne ure: V zadnjem času smo vpeljali tudi uradne ure po vseh kolonijah. Zato so redno uradne ure v *Merlebachu* samo ob sobotah od 9.—12. in od 14.—16. ure, v *Jeanne d'Arcu, Creutzwaldu, Habstevdicku* pa vedno po sv. maši. Kdaj imamo sveto mašo, lahko izveste pri onih, ki redno prihajajo k slovenski službi božji.

V preteklem letu se je mudilo v našem okrožju 18 slovenskih in 1 hrvatski duhovnik. Vsi narodi občudujejo naše duhovnike v njihovi ljubeznivosti in preprostosti.

Velika nesreča — eksplozija v rudniku Ste Fontaine 29. maja je preplašila mnoge naše begunce, ki so odšli na vse strani. Onim pa, ki so ostali, kličemo: pridite z našimi starimi izseljenci k sv. maši, pridite k sv. spovedi in sv. obhajilu! Tisti, ki že hodite, vztrajajte, pa še druge pripeljite!

Ko si izbirate neveste oziroma ženine, glejte najprej na v e r o svojega druga! Mi ne smemo sovražiti nikogar, vemo pa vsi dobro, da je enotno mišljenje in življenje v za-

konu v veliki nevarnosti, ako nista ženin in nevesta iste vere!

Slovenska, hrvatska, srbska *društva* delujejo prav živahno, z raznimi izleti in družinskimi večeri se lepo goji medsebojno potrpljenje, medsebojna pomoč in boljše medsebojno razumevanje. Skušajmo odstraniti vsako sovražstvo; čeprav smo morda raznega mišljenja, si prav mirno lahko podamo roko v pozdrav in pomagamo drug drugemu, kjer je treba!

V tem smislu delajmo vsi, oklepajmo se še vedno bolj slovenske župnije, ki se prav lepo razvija, pa bo božji blagoslov prišel na vse nas.

S to željo vas vse pozdravlja vam vedno hvaležni

Stanko Grims,
slov. župnik v Merlebachu.

VELIKA VOJVODINA LUKSEMBURG

Za letošnje božične praznike (na sv. Štefana dan) smo imeli med seboj dva gospoda: č. g. Molitorja in č. g. Dejaka. Ta zadnji nam je maševal. Po evangeliju nam je g. Molitor v par besedah predstavil novega duhovnika, nato pa nas je duhovnik iz Aumetza v jedrnatih besedah pozval, naj se veselimo, ker »božji nam je rojen Sin«.

Po sv. maši, h kateri je prišlo tudi mnogo Hrvatov in tudi Srbov, smo poslali luksemburškemu škofu Leonu Lommelju božična in novoletna voščila v slovenščini in francoščini.

AACHEN (okolica)

Slovinci, ki živimo v tem delu Nemčije, smo mislili, da ne bomo mogli Božiča slovensko praznovati. Naš duhovnik je ta dan zaposlen na Nizozemskem. Pa smo našli tudi za to rešitev. Organizirali smo avtobus, dobili nizozemski vizum in odpravili smo se k slovenski polnočnici v Lindenheuwel

na Nizozemskem. Res je bilo precej daleč in nekateri, ki so prišli iz oddaljenega Weiweilerja, so mogli šele drugi dan priti domov. — Veseli smo bili, da smo mogli nekateri po več letih biti spet pri slovenski polnočnici in slišati lepe slovenske božične pesmi. Radi bi bili ostali pri Slovincih na Nizozemskem, a ni bilo mogoče, ker smo dobili vizum le za nekaj ur.

Ker tu nimamo organizacije, smo bolj sami sebi prepuščeni. Zato prav radi stopimo na slovenske prireditve v Limburg. Udeležili smo se vinske trgatve v Heerlenu in tudi na družinski večer v Heerlerheide nas je nekaj prišlo. Lepo je biti med Slovinci.

OBERHAUSEN (okolica)

Na praznik sv. Štefana sta se poročila Danijel Pušnik, doma v Razboru pri Slovenjem Gradcu, sedaj rudar v Osterfeldu, in Marija Knez, roj. v Selu pri Laškem. Mlademu paru obilo sreče in božjega blagoslova na skupni življenjski poti!

V soboto, 19. dec., smo priredili *adventni večer* za slov. matere in žene Oberhausena. Čast sestre v Sterkrade, Oskarstraße, so nam dale na razpolago lep prostor, ki so ga tudi same lepo adventno uredile. Že sam pogled na adventni venec, na goreče svečke pred podobnicami Matere božje, ki jih je bilo toliko kot udeleženk, je napolnil našo dušo s predbožičnim razpoloženjem.

V začetku smo prisluhnili našim lepim adventnim in božičnim pesmim na traku, ki jih je naš rojak posnel pri slov. pevskem zboru v Torontu v Kanadi. Sledila je duhovnikova misel: „Marija in verna mati v adventu.“ Kakor je Marija posredovala Kristusa vsemu človeštvu, tako bo krščanska mati utirala pot Odršeniku v svojo družino. Adventni čas s svojim skrivnostnim pričakovanjem Božiča je za to njeno nalogo kar najbolj primeren. Krščanska družina bo tudi v tujini ohranila lepe običaje adventnega in božičnega časa.

Drugi del večera so udeleženske same izpolnile. Čaj in sladko pecivo jim je ugrel srce, da so se upale z besedo na dan. Videli smo, kako pestro je življenje gospodinje tudi v novi domovini. Zvedeli smo celo, da hladilniki in električni štedilniki naših gospodinj ne osrečijo povsem. Še marsikatera želja jim ostane neizpolnjena. Najbolj pogrešajo kislo zelje v

glavah. Če bi njihovi možje to preskrbeli, bi bile nadvse srečne. Seveda se bodo možje izgovarjali, da so doma imeli in videli dovolj kislih glav, pa življenje tudi ni bilo lepše.

Veselica lani 27. dec. je lepo uspela. Zopet je bilo slišati staro pesem: Premalo prostora, preveč ljudi?! Kjer so vesele polke in izvrstne kranjske klobase, tam naši ljudje ne manjkajo. Tako je bilo tudi to pot. Dvorana v Sterkrade (Kath. Vereinshaus), je bila nabito polna, še preden je Miha prvikrat pihnil v trompeto. Potem pa »vse veselo je bilo«. Godci so dali duška svoji umetnosti, da so strune pokale, gibčne noge so udarile ob tla, lačne želodce so tešile dobro začinjene klobase, dalmatinski vinček pa je mehko curjal po suhih grlih.

Nadvse lepa je bila priloga barvastih slik o naravnih lepotah naše domovine. „Tega kraja jaz pozabim ne!“ je marsikdo sklenil v svojem srcu ter pritrdil besedam svetnika Tensunderna: „Črna zemlja naj pogrezne tega, kdor odpada!“ Tako je zapela tudi vsa dvorana.

„Čimprej bi radi zopet prišli,“ s to prošnjo so se udeleženci poslavljali. Tej želji bomo skušali ugoditi. Špile starih klobas smo že razobesili, da bi čimprej zrastle nove. Tako bo zopet veselja poln koš! Le nekaterim fantom in par nemškim dekletom, ki še niso zreli za pošteno družbo, bomo takoj pri vhodu pokazali, kam spadajo.

Podružnica Oberhausena — REPELEN. Za Slovence v krajih Möers, Repelen, Meerbeck in Neukirchen bo sv. maša na vsako 1. (prvo) nedeljo v mesecu v župnijski cerkvi v Repelenu in sicer ob pol 6. uri zvečer. — C. T.

ESSEN (okolica)

Krstov je bilo v adventnem in božičnem času bolj malo le eden. 10. jan. je pri krstu postala božji otrok Marija Oprešnik, hčerkica Antona in Marije, roj. Razboršek. Njena zavetnica bo Lurška Mati božja. Za botra pa sta bila Rabuza Slavko in Antonija, ki ju je pred dvema letoma sedaj že pokojni g. škof dr. Gregorij Rožman, ko se je mudil med nami, za večno povezal pred oltarjem.

Tudi poroka je bila le ena. Jožef Božič iz Šoštanjja je vzel za ženo Steineker Kata-

rino iz Čremožiš. Poroka je bila 18. XII. 1959 v župni cerkvi St. Johann v Altenessenu.

Nekaj stotin Slovencev je v južni Nemčiji v bližnji ali daljni okolici *Stuttgarta*. Slovenskega duhovnika tam že dolgo ni bilo. Sedaj pa je zadeva urejena. Upamo, da bo prišel tja že prihodnje mesece. Kdo in od kod, pa prihodnjič!

Božične praznike smo tu lepo praznovali. Polnočnico smo imeli v Lindenheuvelnu v farni cerkvi. Prišli smo od vseh strani. Cerkev je bila malo od rok, a morali smo iti tja, kjer smo našli prostor. Letos je prišlo k polnočnici tudi 30 rojakov iz okolice Aachena in sicer z avtobusom. »Zvon« je lepo zapel vse lepe božične pesmi. Ob petju smo kar pozabili, da smo v tujini. Bog daj, da bi še dolgo let hodili k slovenski polnočnici!

V decembru prirejajo vsa društva *družinske večere*. Začeli so letos v Lindenheuvelnu na Miklavževo nedeljo. O tem smo že poročali. Sledilo je društvo v Hoensbroeku, ki je priredilo družinski večer dne 19. dec. V Heerlerheide se pa po stari navadi zberejo na starega leta dan in tako v skupnem veselju pričakajo in pozdravijo novo leto in si ob tej priliki želijo vse do-

bro. Zaključek družinskih večerov je bil v Eygelshovenu dne 2. jan. — Povsod je bilo veliko veselja, zabave in smeha. Kakor so potrebne resne prireditve, tako so enako potrebni tudi družinski večeri, kjer se naši ljudje skupaj poveselē.

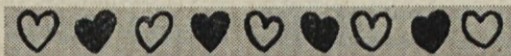
NAŠI BOLNIKI: Pred prazniki je zadel lažja možganska kap g. Freliha iz Brunssuma. V zadnjem času si je le malo opomogel. — Še vedno boleha g. Leopold Strman iz Heerlerheide, a mu je veliko bolje. — Vsem bolnikom želimo kmalu in popolno zdravje!

Nova Slovenka! V družini Franca Drenovec in njegove gospe Zofke so dobili dne 15. dec. zdravo hčerko. Krščena je bila dne 19. dec. in je dobila ima *Sonja Marija*. Staršem naše iskrene čestitke in mali Sonji vso srečo in božji blagoslov v življenju!

Poroka: V farni cerkvi sv. Gerarda v Heksenberg sta si obljubila zvestobo dne 9. januarja slovenska rojakinja gdč. Stanislava A. Kenda in Jan F. van Krevel. Mlademu paru želimo na življenjski poti vso srečo in božji blagoslov!

+

Smrt prevzvišenega škofa dr. Gregorija Rožmana nas je vse zelo zadela. Zavedamo se, kaj smo z njim slovenski izseljenci izgubili. Spominjali smo se ga v molitvah. Sv. mašo za pokoj njegove duše smo opravili v sveti božični noči. Izbrali smo prav ta dan, ker se zbere največ Slovencev ob tej priliki k slovenski službi božji.

Poizkusi:

DIMNIKAR

Res bela življenja so pota,
ki vodijo v razne smeri,
to mora pač biti pomota,
če črn kdo biti želi.

Le to je zagodla usoda,
ki včasih se čudno vrti,
da bel ni, kot danes je moda,
kot črnc med belci živi.

Črnuh nam pač mnogo pomaga,
saj dimnike čisti, peči,
a v družbo ga nihče ne mara,
ker bel ni, tako kot smo mi.

Z gnausom ga belec pozdravi;
„Fuj, črnc, že zopet si tu,
le v dimnik takoj se mi spravi,
ne glej me tako brez sramu!“

Kdo kriv je njegove sramote,
če črn je, tak je pač ta stan,
če Bog mu ni dal vse lepote,
je li v samoti živeti dolžan?

Je mar vse zlato, kar se sveti?
Srebro vse, kar se blešči!
Si sme li pravice želeči?
Zato mu oko se solzi...

Lojze Stegel, Francija

NAŠ KUZA

Naš kužon že spet nori,
brezdelja ne pozna,
bolhe obira, rep lovi,
nad sabo godrnja.

Če kuza najde zajčjo sled,
kako on zaživi,
pomaha zadaj, bevske spred,
pa že za njo drvi.

Naenkrat pa naš kuza — stoj!
Kaj neki je tam spred?
V nos mu udari duh: o joj!
To je volčja sled.

Le kdo mu je povedal,
kaj tam spredaj gre?
Nikdar ni volka videl,
pa vendar dobro ve.

J. Potočnik, Belgija

NOVO LETO

Staro leto je sklenilo,
da vzelo bo slovo od nas.
Za novo leto bo prostor naredilo,
ker je sporočilo, da pride k nam v vas.

Novo leto je veselo,
še bolj pa je zdravo.
Saj je čisto mlado
iz daljnih dežel k nam prišlo.

12-letna Jožica Muha
Gelsen, Nizozemsko.

Za dobrega voljo

Anekdota. — Sir Samuel Hoare je bil angleški poslanec. Ko je prvič kandidiral za poslanca, je obiskoval razna londonska predmestja. Nekoč je zagledal pri neki stojnici dva popolnoma podobna otroka. Približa se jima in ju vpraša, ali sta dvojčka. »Ne,« pravita otroka. — »A sta si brata?« — »Da, gospod,« pravita otroka. »Koliko sta pa stara?« — »Imava oba po šest let. — Vsak ima šest let.« — »No, vidita: brata sta in vsak ima šest let, to se pravi, da sta dvojčka.« — »Ne, gospod,« pravi eden od otrok, »sva četvorčka. Notri v hiši sta še dva druga.«

Dolgost življenja. — Tine (ki se v nedeljo zjutraj komaj drži pokonci): »Slišiš, Tone, ali si človek z alkoholom res krajša življenje?« — Tone (ves pogumen): »Ne bodi šalobarda! Poglej, vsakemu je dolga, kako dolga bo njegova življenjska pot. Kdor hodi po njej ravno, pride vendar prej do groba kot midva, ki jo meriva z leve na desno in narobe. Koliko več časa vendar potrebujeva!«

Poseben razlog. — Srečata se prijatelja. »Čujem, da si dal svojemu sinu ime Pij?« vpraša prvi. — »Da. Se mi je zdelo to najbolj pametno,« odgovori drugi. — »Kaj meniš, da bo tvoj sin papež?« ga vpraša prvi. — »Ne papež ne škof, pač pa lahko zakonski mož. Če se bo vrgel po meni, mu bo v veliko tolažbo, ko mu žena ne bo branila pijače, ampak mu bo celo sama rekla: Pij...«

Gluh kot kamen. — V tramvaju se srečata dva človeka. Eden resno stiska roko drugemu, ki je očitno gluh: »Presunjen sem bil, ko sem zvedel za smrt vašega dragega strica.« — »Kako pravite?« vpraša gluhi. — »Rekel sem,« odgovori prvi bolj na glas, »da me je smrt vašega strica presunila.« — »Moj dragi, povejte bolj na glas. Nisem razumel, kaj pravite,« reče gluhi. — Nato zavpije prvi: »Težko mi je, ker ste pokopali svojega dragega strica!« — Gluhi je končno razumel in na obrazu se mu posveti: »Jasno, da smo ga morali pokopati, ko je bil pa mrtev.«

Ali
uganeš?

KDO?

V letalu sta dva letalca. Oba se v istem trenutku vržeta s padalom iz letala.

Vprašanje: Kdo je bil prvi na zemlji?

PRAVOKOTNIK

Če navpično zapišeš naslednje besede: 1. z njim začenjamo molitev, 2. velika tekoča voda, 3. moško ime, 4. žival, ki živi v vodi, pa tudi na suhem, 5. brat očaka Jakoba, 6. alkoholna pijača, 7. del noge, 8. del hiše, 9. sorodnica — boš dobil v 1. vrsti vodoravno zgoraj ime pobožnosti, ki jo opravljamo navadno ob postnem času.

1	2	3	4	5	6	7	8	9

UGANKA

Mrzlo je, pa vendar greje,
kar jeseni kmet poseje.

Rojaki v Belgiji bodo rekli: pri nas ga je bolj malo. Kaj je to?

UGANI!

Neki mož je vaščanom dobro znan, a občini v nadlego. Kdo je to? Poglejte te podatke o njem! Iz teh črk sestaviš, kako se imenuje:

IVKO R., sebičnež.

REŠITEV

ugank iz prejšnje številke:

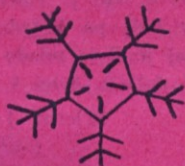
PRAVOKOTNIK: Vodoravno: Zlato, kadilo, mira. — Navpično: zvit, lila, atom, tema, Obir, kura, Adam, da.

MAGIČNI KVADRAT: gozd, okno, znam, doma.

POSETNIKA: Šolski sluga.

UREJEVALNICA: Z Bogom záčni vsako delo, pa bo dober tek imelo.

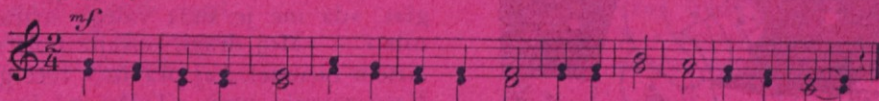
TISKARSKI ŠKRAT. — V 1. številki »Naše luči« je na 1. strani v članku »Kaj pa sedaj?« nastala pomota (približno v sredini stolpca): namesto: ... »svoje mišice. Njegov svetel zgléd ...« bi se moralo glasiti: »... svoje moči. Njegov svetel zgléd ...«

Zima je prišla

Ljudsba

Zmerno

1. Zi - ma je pri - šla, sneg le - fi zne - ba, je pu - šča - va zemlja vsa...
2. Mraz pri - ha - ja z njo, lud mo - žak je to, nam pa nič lu - do ne bo...
3. A - zek pra - va reč, mi gre - mo za peč, pa ne mo - reš nam nič več...